

வெல்லமுடியாத சாம்ராஜ்யம்!

வானுயரப் பறந்திருக்கும் விலைவாசிப் பட்டம்;
எங்கள் மன
ஆசைகளோ அதைவிட உயர்ந்திருக்கும்;
அடுப்படியில்-
அன்னையின் உடல் சமைந்திருக்கும்;
மனமோ - துன்பச்சிலந்தி வலைபின்னும்
மாருச்சோகம் - அங்கு
நித்யத் தவமியற்றும்...

துயரத்தின் கதை-
தொடர்வது தானென்றால் - வாழ்வின் கதை எதற்கு?
கூரையைப் பிழ்த்துத் தராத கடவுள்-
கூட ஒரு தொல்லைதான்...

அம்மா...
என்று அடம்பிடிக்கும் பிள்ளை...!
அடுத்த வேளைக்காக
உழைப்பைத்தேடி ஊர்வலம்போகும் தந்தை...!
இதுவே எங்கள்... நாளின் அத்யாயம்

பட்ஜட்...
ஒரு வெற்றிதான்
வறுமை-
உங்களால் வெல்லமுடியாத சாம்ராஜ்யம்!

—ஷோபா

❶ கட்டிடப் பொருட்கள்   ❶ ல. தி. ல. பெயின்ற் வகைகள்

❶ J. Len னைப் வகைகள், இணைப்புக்கள்

❶ விவசாய இரசாயனப் பொருட்கள்

❶ இரும்பு - தகர - கல்வனைஸ்ட் சிறுவகைகள்

❶ ல்வனைஸ்ட் பைப் வகைகள்

❶ அரிசி ஆலை இயந்திரங்கள் உதிரிப் பாகங்கள்

அனைத்தையும்.....

யாழ்நகரில் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ள
நாடுங்கள்!

க ல் கி ச ன் ஸ்

147, ஸ்ரான்லி வீதி,

தொலைபேசி: 7711

யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி: ஸ்ரீராம்

சித்ராலயா நிறுவனம்

❶ கண்கவர் வர்ணப் புகைப்படங்களுக்கு   சித்ராலயா

❶ உறுதியான புளக்ஸ் வகைகளுக்கு   சித்ராலயா

❶ தரமான போட்டோஸ்டட் பிரதிகளுக்கு   சித்ராலயா

உங்கள் மங்கள வையவங்களை ௫௫ கமருவால் படம் பிடித்துக்கொள்ள

சித்ராலயா

௫௫ கமருவால் எடுத்த படங்களை

உங்கள் இல்லங்களில் இதிரையிடுவதற்கு சித்ராலயா

என்றும் நினைவில் வைத்திருங்கள்

சித்ராலயா ஸ்ருடியோ

(குளிருட்டப்பட்டது)

யாழ்ப்பாணம்

5 2 2

உலகினைப் புரட்டினார் உயர்யுகம் காட்டிட
எழுதுகோல் இங்கோர் நெம்புகோல் ஆகட்டும்!

★ கலை இலக்கிய விமர்சன இதழ்

மழை: 2

செப்டம்பர் - அக்டோபர் 82

துளி: 2

விழித்திருங்கள்!

தேர்தல் வருகிறது!
தேர்தல் வருகிறது!!

தேர்தல் என்பது
திருவிழாதான் - என்றாலும்
துப்பாக்கி உருவங்களின்
கண்காணிப்பில் வாக்களித்த
உணர்வுகள் இன்னும்
கலைந்து விடவில்லை!

அவசரமாகவும்
ஆவேசமாகவும் - வேட்பாளர்கள்
கோஷங்களை
முன்வைக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

இவர்களது வேஷங்கள்
கலைய வேண்டுமாயின்
எமது சிந்தனைகள்
விழிப்புற்றே ஆக
வேண்டும்...!

தொடர்ச்சியாகச் சில
மாற்றங்களை - நீங்கள்
உணர்ந்திருப்பீர்கள்...
இனியும் தொடர்ந்து
மாற்றத்துக்காய் உழைக்கும்!

சஞ்சிகையைக் குறிப்பிடவில்லை
மாற்றம் என்ற பதத்துள்

மானிட மாற்றமும்
உள்ளடக்கம்...!

சிறுபிள்ளைத்தனமாகவும்
சில்லறைத்தனமாகவும்
சிலசமயங்களில்
சிலவற்றைச் செய்து
விடுவதுண்டு - ஆனால்
அவற்றில் ஒன்றல்ல
மேகம் சஞ்சிகையை
ஆரம்பித்தது!

எதைஎதையோ
சாதிக்க வேண்டும்
என்ற ஆர்வத்துடன்தான்
சில நண்பர்களுடன் இதை
ஆரம்பிக்க நேர்ந்தது!

இதில் நயமில்லை என்று
அவர்கள் நழுவிப்போன
நிலையிலும் நான் -
நானாக இருக்கவேண்டும்
என்ற நிலைப்பாட்டில்
ஊறிப்போனதின்
விளைவுதான் - இதன்
தொடர்ச்சியும் உங்கள்
தலைவியும்!

அழியாக் கோலங்கள்

எண்ணங்கள் தரும்
ஏக்கங்கள் தாளாமல்
கன்னத்தில் கைவைத்து
கயிற்றுக் கட்டிலில்
கண்ணீருடன் அமர்ந்திருக்கும்
அன்னத்தின் அவலநிலைதனை
என்னென்று கேளீர்...!

காதலித்துக் கைப்பிடித்த
கணவனைக் கலவரத்தில்
காடையர்களின் கத்திக்கு
பலியாக்கி விட்டு
கைம்பெண் என்ற
கோலத்துடன்
ஞாலத்தில் வாழ
வழியின்றி நன்றிகெட்ட
இந்நாட்டு மாந்தர்
செய்யும் கொடுமைதனை
நினைத்துக் கண்ணீர்க்
கோலத்துடன் காட்சிதரும்
அவனைக் கரைசேர்க்க
இனி யாருளரோ?

கட்டிய கணவனின்
காதலரவணைப்பிலே
இத்தனை நாளும்தான்
இந்நாட்டில் சுகம்கண்டு
எப்படியும் இன்னும்
எட்டு மாதத்தில் தாயகம்
திரும்பி சந்தோஷமாய்
வாழலாம் என்று
நினைத்திருந்த ஏழை
அன்னத்தின் ஆசை
மனக்கோட்டைகள்

அழிந்துவிட்டனவே - இனி
அவளை யார் காப்பாற்றி
அக்கரை சேர்ப்பாரோ.

நாட்டில் கலவரம்
நடந்து முடிந்ததும் - புதின
ஏட்டில் அவற்றை எழுதிவரும்
எம் நாட்டு எழுத்தாளரும்
அன்னத்தின் அவலநிலைதனைக்
கூறி அவளுக்கு அமைதியான
வாழ்வளிக்க முன்வருவாரோ - இல்லை
ஏட்டில் எழுதியதுடன்
எம்வேலை முடிந்ததென்றெண்ணி
ஏழை அவளை
எத்தி விரட்டுவாரோ...!

நம்மினத்தின் இழிநிலை கண்டு
தெரு நாய்குட சிரிக்கின்றதே
இதைக் காட்டி உரிமை
கேட்டிட்டாலோ 'தெமலா'
என்றே தடி கொண்டடிக்கின்றனரே
மறத்தமிழன் மானமிக்கவன்
என்று என்றோ ஏட்டில்
முழங்கிட்ட என் தமிழன்னையின்
வாசகங்கள் இன்று
வீதியிலே சென்று வீணே
உதையுண்டு காணும்
இடங்களிலெல்லாம் காலால்
மிதியுண்டு கவனிப்பாரற்று
கறைபடிந்து கிடப்பதை
காணப் பொறுக்குதில்லையே...!

என் செய்வேன் என் உளமே
ஏனிந்த இழிநிலை உனக்கு
இனி நீ இந்நாட்டில்
இப்படி வாழ்வதைவிட
இதற்கொரு முடிவு காணப்
போராடி மாய்வாயாக...

இயற்கை நிலையில் வாழ்ந்த மனிதன் தனது தேவைகளைத் தன் உழைப்பினால் பெற முயன்றான். இயற்கையின் ஆதாரங்களைத் தனது உழைப்பினால் தேவைக்கு ஏற்ற உருவில் மாற்றினான். இதுவே மனிதனின் பண்ட உற்பத்தி வரலாறு. கட்டபுலனாகும் தன்தேவைகளை உற்பத்தி செய்வதில் ஈடுபட்ட மனிதன் கட்டபுலனாகாத தனது அகத் தேவைகளுக்கென கலை இலக்கியங்களை ஆக்கினான். மனிதனின் பொருளாதார உற்பத்தி உறவுகளுக்கு ஏற்ப கலை இலக்கிய ஆக்கங்களும் வளர்ந்தும் மாறியும் வந்துள்ளன. கலை இலக்கியம் பற்றிய மாக்கிசத்தின் இயங்கியல் வரலாற்றுப்பார்வை இதுவாகும். ஆக, கலை இலக்கியத்தின் ஒரே ஒரு ஊற்றுக்கண் மனித வாழ்வாகும்.

இன்றைய தமிழ்க்கலை இலக்கியம் சார்ந்த பல்வேறு நோக்குகள் அல்லது கண்ணோட்டங்கள் என்பனவற்றின் ஊற்றுக்கண்ணும் மனித வாழ்வேயாகும். ஒவ்வொரு கருத்துரைகளுக்குப் பின்னாலும் ஒவ்வொரு

கலையும் பிரச்சாரமும்

— சாருமதி —

வர்க்கம் வெளியாகவே அல்லது மறைந்தோ நிற்கின்றன. இது தவிர்க்க இயலாதது. கலை இலக்கியம் பற்றிய மாக்கிச நோக்கு என்பதும் ஒரு வர்க்கம் சார்ந்ததே. அந்த வர்க்கம் இன்றைய உலகின் சகல வர்க்கங்களுக்குள்ளும் மேம்பாடு கொண்ட நவீன தொழிலாளி வர்க்கமாகும். இலங்கை போன்ற ஒரு மூன்றாம் மண்டல நாட்டினுள் இந்தத் தொழிலாளி வர்க்கக் கண்ணோட்டம் என்பது அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட சகல வர்க்கத் தட்டுக்களையும் சமூகத் தொகுதிகளையும் விரிவுபடுத்தப்பட்ட தனது வியூகமானது தனது தோற்றத்தில் ஒரு ஜனநாயகக் கலாச்சாரமாகவும் அதே

நேரத்தில் ஒரு தொழிலாள வர்க்கக் கலாச்சாரத்தைக்கொண்டும் இருக்கும். நாட்டின் தேசிய கலாச்சாரமானது மேற்சொன்ன ஜனநாயக கலாச்சார, தொழிலாளி வர்க்கக் கலாச்சார அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கும். இது மக்களின் பக்கத்தில். எதிரிகளின் பக்கத்தில் அவர்களுக்கென்ற முதலாளித்துவ பிரபுத்துவ ஏகாதிபத்திய அம்சங்களைக்கொண்ட கலாச்சாரம் ஒன்று இருக்கும். அவர்களின் தேசிய கலாச்சாரம் என்பது அதுவாகவே இருக்கும்.

இந்த அடிப்படை விவகாரத்தின் சமூக உறவுப் பாங்களை விளங்கிக்கொள்வதிலேயே இலங்கைத் தமிழ் கலை இலக்கியம் பற்றிய ஒரு சரியான கண்ணோட்டத்தை ஒரு மாக்கிசவாதியால் பிரயோகிக்கமுடியும். இலங்கைத் தமிழ் கலை இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கப் பெறுமானத்திற்கு மட்டுமன்றி உருவப் பெறுமானத்திற்கும் இதுவே விதியாகும். மூன்றாம் மண்டல நாடுகளில் ஒன்றாகிய இலங்கையின் இலக்கிய உள்ளடக்க உருவப் பெறுமானங்கள் எவை? அவை ஏன் அவ்வாறுதான் இருக்கவேண்டும்? என்பவைகளை இங்கே விரித்துக் கூறுவது எனது நோக்கம் அன்று. அல்லது 'மூன்றாம் மண்டல நாடுகளுக்கான கலை இலக்கிய அழகியல் அளவு கோல்' என்பதை விளக்கிக் கூறுவதும் எனது நோக்கமன்று. இவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் நான் இவற்றின் அடிப்படையில் சிந்தித்து இலக்கியத்தின் அழகியல் தொடர்பாய் முக்கியத்துவப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஒரு விடயம்பற்றிய சிறிய குறிப்பைத்தர முயல்கின்றேன்.

இலக்கியத்தில் பிரச்சாரம்

இன்றைய ஈழத்தமிழ் இலக்கிய உலகில் இலக்கியத்தில் பிரச்சாரம் ஆகாது என்கின்ற ஒரு கருத்து நிரம்பவும் இலக்கிய வைதீக வழிப்பட்டு முன்வைக்கப்படுகின்றது.

இலக்கியம் என்பது வேறு, பிரச்சாரம் என்பது வேறு. பிரச்சாரத்திற்கும் இலக்கியத்திற்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பு எதிர்க்கணியமானது. ஒரு நல்ல இலக்கியப் படைப்பு, பிரச்சாரம் செய்யாது. பிரச்சாரம் செய்யும் ஒரு படைப்பு ஒரு நல்ல இலக்கியம் ஆகாது. இலக்கிய உலகைப் பொறுத்தவரை இக்குரல்கள் மிகப் பழையன. போதும்போதும் என்றளவுகேட்டுப் புளித்துப் போனவை. ஆயினும் சமீபத்தமிழக இலக்கிய உலகில் எழுபதுகளின் பின்னர் தோன்றிய நவீன அலைகளின் இலக்கியத் தேடலாக இது பிரமாதப்படுத்தப்படுகின்றது.

பிரச்சாரம் இல்லாத இலக்கியம் உண்டா? பிரச்சாரம் இல்லாத இலக்கியத் தேடல் என்பதும் ஒரு பிரச்சாரமே, இலக்கியத்தில் போராட்ட முனைகளை மழுங்கடிக்க முயலும் ஒரு பிரச்சாரம் அது. குறிப்பிட்ட ஒரு செய்தியை அல்லது கருத்தைப் பிறரிடம் பிரச்சாரம் செய்தவனாகின்றான். தான் செய்யும் பிரச்சாரப் பணியைக் குறிப்பிட்ட நபர் வேறெந்த வகைகளில் விளக்கி உரைத்தாலும் அவன் செய்தது பிரச்சாரமே. ஒரு இனம் அல்லது வர்க்கம் அடிமைப்பட்டு இருக்குமானால் அடிமைத்தனத்திற்கு எதிராகப் போராடவேண்டிய தேவை அச்சமுகத்திற்கு உண்டு. அந்த மனித சமூகத்தின் ஜீவநரம்புகள் மீட்டிவிடப்படல்வேண்டும். தன்னை அடிமைப்படுத்தும் எஜமானர்கும்பலின் முகத்தில் காறி உமிழும் துணிவை அந்த சமூகத்திற்கு ஊட்டவேண்டும். தம் வாழ்வை விதியே என நொந்துகிடக்கும் பாமர ஜனங்களின் போராட்ட ஊற்றுக்கண்கள் திறந்துவிடப்படவேண்டும். இப்பணியை ஒரு மேடைப்பேச்சானன் தனது சொற்பொழிவாலும், ஒரு தத்துவார்த்த வாதி தனது சித்தாந்தக் கட்டுரையாலும், ஒரு கவிஞன் தனது பாடல்களாலும், ஒரு போராளி தனது துப்பாக்கி வேட்டாலும் காரிபசாத்திபமாக்கிட உழைப்பார்கள்.

இதில் கவிஞனைப் பார்த்து நீ பிரச்சாரம் செய்யாதே என்று சொன்னால் அதன் பொருள் அடிமைத்தனத்திற்கு எதிராகப் போராடாதே என்பதுதானே. இதைவிட வேறென்ன அர்த்தம் இதற்குண்டு. சமூகத் தேவைகளை நோக்காகுகளைத் தவிர்த்துத் தனிமனித அனுபவ மனப்பிரபஞ்ச சஞ்சரிப்புக்கள்தான் கலை எனக் கொண்டால் அது சமூகப்பிரக்ஞை உள்ள மானிட வாழ்வையே வெறுத்து ஒதுக்குவதாய் முடியும். விரக்தி வயப்பட்டவர்களுக்கும் சமூக விஷமிகளுக்குமே இக்கோட்பாடு வசதியானது.

பிரதிபலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டது கலை. கலை தன்னையே தனக்கு இலக்காகவும் இறுதியாகவும் கொண்டது எனக் கொண்டால் கலை ஈரம் இல்லா இதயத்தின் இருப்பு என்றாகிவிடும்.

எனது கவிதை எதையும் பிரச்சாரம் செய்வதில்லை. நான் எனது சுயதரிசன அநுபவ உண்மைகளைக் கலைத்துவமாக வெளியிடுகின்றேன். இதற்குமேல் ஒரு கலைஞனிடம் எதையும் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. சமூக உபகாரம் அவனது தொழில் அல்ல. கலைஞனின் எல்லையைமீறி, அவனை வெளியே இழுக்காதீர். அவனைப் பிரச்சாரப் பிண்டமாக்கி அவனது சுதந்திரமான மனப்பிரபஞ்சப் பயணங்களைக் குழப்பாதீர். தடுக்காதீர். அவனது தனித்துவ மனச்செயற்பாடுகளின் பிரசவங்களைத் தரிசனம்செய்ய முயலுங்கள் அல்லது தள்ளிநில்லுங்கள்.

நவீன அலைகளின் முதுகில் மிதந்துநிற்கும் பொற்கலசம் தான் எனும் தற்பெருமையுடன் ஒரு கவிஞன் இப்படி எத்தனையோ வார்த்தை ஜாலங்களை வாரி இறைக்கலாம். இவைகள் எல்லாம் அப்பீல் இல்லாத தீர்ப்புகள் அல்ல.

இத்தகைய ஒரு கவிஞனைப் பார்த்துச் சமூகப் பொறுப்புணர்ந்த ஒரு சாதாரண வாசகன் கூறக்கூடியதுதான் என்ன?

கனவுகள்

இமைகள் —

கனவுகளைத் தழுவும்...

இதயமோ

முள்ளாய் நெருடும்...

பாதைகள் பசுமை

என்றுணர்த்தும்

வாழ்க்கையோ...

மாயமாய்ப் பரந்திருக்கும்

உலகம் மட்டும்

நிர்மலமாய் பரந்திருக்கும்...

இவைகள் —

நிழல்களல்ல

எதிர்காலத் தின் நிஜங்கள்

நாள்தோறும்

இருட்டே நம்மை

வரவேற்கும்...!

-- முல்லை அமுதன்

“ஐயா கவிஞரே நீர் எங்காவது பயணம் செய்யும். உமதுபிராஞ்சங்களில் நீர் தாராளமாகப் போதைகொண்டு பறந்து திரியும். இதில் எல்லாம் எமக்கு ஆட்சேபனை கிடையாது. ஆனால் உமது பயணங்களையும் பறப்புக்களையும் நீர் உம்மோடு வைத்துக்கொள்வதுதானே நியாயம். உம்மையே முதன்மைப்படுத்தி நான், எனது என்று பேசப் பழகிக்கொண்ட நீர் உமது பயணங்களையும் பறப்புக்களையும் எமக்கு ஏன் காட்சிப்படுத்துகின்றீர்? நாம் எமது என்றவாறு எமது உணர்வுத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் கலைஞர்களைநோக்கி நீரும் உமது பரிவாரங்களும் பிரச்சாரகர்கள். கோஷவாதிகள் என்றெல்லாம் ஏன் கொச்சைத்தனமாகப் பிரச்சாரம் செய்கின்றீர்கள்? நீங்கள்கூறும் சுயதரிசன, சுய அநுபவ இலக்கியங்கள் என்பனவும் பிரச்சாரம் செய்யவில்லை என உங்களால் கூறமுடியுமா? நம்பிக்கை வரட்சி, விரக்தி, நிச்சயமற்ற தன்மை, பற்றின்மை, இயலாமை, போலி அழகுப் பெருமிதங்கள், மாயாவாதங்கள், ஆன்மீக நம்பிக்கைகள் இத்தியாதி இத்தியாதி மனப்பதிவுகளையெல்லாம் உங்களுடைய இலக்கியங்கள் வாசகனிடம் பிரச்சாரம் செய்யத்தானே செய்கின்றன. மானுட விரியங்களுக்கு நாம் அடிக்கும் பிரச்சாரங்களை முடிமறைக்கத் தான் அன்று? நீங்கள் சமூகப் பொறுப்புணர்ச்சி உள்ள படைப்புக்களை பிரச்சாரம் எனக்கூறி மலினப்படுத்த முயல்கின்றீர்கள்”

இவ்வாறு கூறக்கூடிய வாசகனுக்கு இலக்கியத்தில் வர்க்கப் போராட்டத்தை முதன்மைப்படுத்த விரும்பாத கவிஞனால் என்ன பதில் கூறமுடியும்? மொத்தத்தில் எல்லா இலக்கியப் படைப்புகளும் பிரச்சாரமே செய்கின்றன. பொருள் அர்த்தம் அற்ற சொற்கள் அல்லது வாக்கியங்கள் எப்பொழுது இலக்கியத்தில் சாத்தியமோ அன்றைக்கே பிரச்சாரம் செய்யாத (அதாவது எந்தக் கருத்தும் கூறாத) இலக்கியம் சாத்தியம் ஆகும்.

பிரச்சாரம் இல்லாத இலக்கியம் இல்லை என்பது உண்மையாகிவிட்ட நிலையில் பிரச்சாரம் இலக்கியத்தின் அழகியலை ஊறுசெய்யும் என்ற வாதத்தில் அர்த்தமே இல்லை. இருப்பினும் சில விசயங்களைக் கூறுவது தேவையானது. ஒரு இலக்கியத்தின் அழகும் அழகு இன்மையும் என்பது சொல்லப்படும் விடயச் சார்புகொண்டது அல்ல. விடயத்தைச் சொல்லும் ஆற்றலைப் பொறுத்ததே அது. அதாவது அது படைப்பாளி சார்ந்தது.

சுழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆகட்டும் அல்லது தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆகட்டும் அழகியல் குறைபாடு உள்ள சிருஷ்டிகள் பலதரப்பாரிடமும் உண்டு. இலக்கியத்தில் பிரச்சாரம் கூடாது என்றவர்களின் படைப்புகள் எல்லாம் அழகுமிக்கவை அல்ல. பிரச்சாரகர்கள் என் முத்திரை குத்தப்படுபவர்கள் எல்லாம் அழகியல் கைவராப் படைப்

பாளிகளும் அல்ல. தமிழ் கவிதை வரலாற்றிலேயே ஒரு புதுயுகத்தைத் தொடக்கி வைத்த பாரதி ஒரு தீவிரப் பிரச்சாரகனே. பாரதிக்குப்பின் மக்கள், கவிஞர்கள் எனச் சொல்லக்கூடியவர்களுள் ஒருவராய் இருக்கும் தோழர். இன்குலாப் அவர்கள் இன்றைய தமிழ் கவிதையின் ஒரு சிகரம் எனலாம். இவரும் ஒரு நேரடிப் பிரச்சாரகனே. பாட்டாளி வர்க்க இலக்கியத்தின் போராளியே.

பிரச்சாரம் இலக்கியத்தில் ஆகாது எனக்கூறி மறைமுகப் பிரச்சாரப் படைப்புகள் செய்யும் இலக்கியக்காரர்களின் பெரும்பாலான படைப்புக்களில் அழகியலுக்கான அடிப்படைகளே இருப்பதில்லை. வாசகன் புரிந்துகொள்ளச் சிரமப்படும் படைப்புகள் தான் கலைத்துவம் மிக்கவை எனப் போற்றப்படும் அபாக்கிய நிலைஇன்று தோன்றி உள்ளது. பழைய பண்டிதர்களைப் பாரதி நொருக்கி வீழ்த்தியபின் இந்தப் புதிய பண்டிதர்கள் அரங்கேறி உள்ளனர். இலக்கியம் எளிமையாகவும் வாசகனை எளிதில் உணர்வுபெறச் செய்யத்தக்கதாகவும் இருக்கவேண்டும் எனும் பாரதியின் படைப்பிலக்கியவழி கலைத்துவம் என்ற பம்மாத்தால் மறுக்கப்படுகின்றது. இலக்கியப் படைப்பும் கவையும் என்பது தரம்மிக்க ஒருசிலரின் திருப்பணி எனும் அபத்தவாதங்கள் முன்வைப்படுகின்றன. எளிமை என்பது பிரச்சாரம் என எள்ளிநகையாடப்படுகின்றது. இத்தகைய கருத்துப் பிரச்சாரங்கள் சில படைப்பாளிகளை பாழ்படுத்தியும் உள்ளது. மனிதாபிமானம் மிக்க நல்ல மனிதர்களான சண்முகம் - சிவலிங்கம் போன்றோர் வாசகனை மறுதலிக்கும் நிலைக்குச் சென்றதற்குக் கலை இலக்கியம் பற்றிய அவர்களது கருத்தே காரணம் ஆகி விடுகின்றது. இலக்கியத்தில் 'உயர்குடிப் பிராமணர்கள்' ஆகிவிட்ட இத்தகையோர் வரலாற்றில் தனிமைப்பட்டுப் போன தவிர்க்க இயலாது. தான்வாழ்ந்த

குழலையும் சமூகத்தையும் மறுதலிக்காமல் தனிமைப்பட்டுப்போவது தவிர்க்க இயலாது. தான்வாழ்ந்த குழலையும் சமூகத்தையும் மறுதலிக்காமல் அதன் நாடித்துடிப்பிற்கேற்ற அழகியலைப் பிரயோகித்த மகாகவி என்ற கவிஞனிடம் இருந்து அழகியல்பற்றிக் கற்பதற்கு அநேகம் உண்டு. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் மகாகவியைப் போற்றிக் கொண்டே அவரது அழகியல் அடிப்படைகளையே தகர்த்தெறியும்வண்ணம் சில நண்பர்கள் அழகியல் கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர். இத்தகைய நண்பர்களிடம் இருக்கும் மகாகவி அபிமானம் சந்தேகத்திற்கு உரியதே. கடந்தகாலத்தின் எதையோ தாக்குவதற்கு மகாகவி இவர்களுக்கு வெறும் கருவிமட்டுமே எனச்சந்தேகிப்பதற்கு இடமுண்டு.

இலக்கியத்தில் பிரச்சாரம் ஆகாது எனக் கூறும் நோக்குடையாரை மறுத்துரைக்கும் பொழுது இதன் எதிர்த்தரப்புப் பற்றியும் சில வார்த்தைகள்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இலக்கியத்தை மக்களுக்கானதாக மாற்றும் முயற்சி புதியதே. 1930களின் பின்னர் ஈழத்தில் இது தோற்றம்பெற முயல்கின்றது. 'இழிசனருக்காக இழிசனர் இலக்கியம் படைக்கத் தொடங்கினர்' எத்தகையதொரு முயற்சியும் தன் ஆரம்பத்தில் பூரணத்துவம் பெற்று வருவதில்லை. அதுபவமும் பயிற்சியும் அதற்குத் தேவை. ஆரம்பமுயற்சிகளையும் இன்று சீர்தாக்கும்பொழுது இன்றைய நிலையுடன் இதை ஒப்பிட்டுப்போச முடியாது. அப்படிப் பேசுவது வரலாற்றுப் பார்வையை மறுப்பதாகும். ஆயினும் அதன் வளர்ச்சிப் போக்கை வேண்டுவதும் நோக்குவதும் விஞ்ஞானப் பார்வை ஆகும். இத்தகைய ஒரு பார்வையில் இன்றைய ஈழத்தமிழ் மூற்போக்கு இலக்கியத்தைக் காணும்பொழுது அங்கேயும் குறைபாடுகள் உண்டு. இலக்கி

நெருப்பு 1

சிலம்பின் செல்வி
மதுரையை
எரித்தாள்...
என்றே—
பொன்னியின் புதல்வி
பொன்னகரை
எரிப்பாள்!

— ஷோபா

நெருப்பு 2

சிலம்பின் செல்வியின் சீற்றத்தில்
சிவந்து எரிந்தது
மதுரை.
செந்தமிழ்ப் பொன்னி
சிறியெழுந்திடச்
சிறைத்து கருகிடும்...
சீ!
செங்களம்.

— முத்து

யத்தை மக்களுக்கான சிறந்த பிரரச்சாரக் கருவி ஆக்குவதில் முற்போக்கு லேபல் ஓட்டிக்கொண்ட எல்லோரும் வெற்றிபெற்று விடவில்லை. உவ்ளடக்கம், உருவம் ஆகிய இரு பெறுமானங்களிலும் சோரம்போய் விட்ட படைப்புக்கள் முற்போக்கு லேபிளின் கணிசமாக உண்டு. மக்களுடன் தம்மை உள்பூர்வமாக இணைக்காத போலித்தனமே இதன் பிரதான காரணம். இலக்கியம் படைக்கப்படாமல் பண்ணப்பட்டன. 'மக்கள் இலக்கியம்' என போலி முற்போக்காளர் பேசினாலும் இவர்களது சிந்தனையில், எண்ணத்தில் மக்கள் முதலிடம் பெறவில்லை. இலக்கியப் பிரபல்யம்தேடும் போலிகளின் முயற்சிக்கு 'மக்கள்' கருக்கள் ஆயினர். எப்படியும் தான் ஒரு எழுத்தாளனாகிவிடுவது

அதற்காக மக்களின் பட்டினியை, கொடுமையைக் கதைபண்ணும் பொருளாக்கிவிடுவது. இதனால் இவை வெறும் உயிரற்ற சடலங்களாகிவிடுகின்றன. இந்தச் சீரழிவுகள் இன்று உச்சத்தை அடைந்துவிட்டன. இலக்கியத்தால் தம் வயிறைக் கழுவிக்கொண்டு தம்மை ஈழத்தின் மாக்கிம்கேர்க்கி எனத் தண்டராப்போடும் 'தற்குறிகள் தலைமையில் நிகழும்' 'தமிழகப் பிரசுரப் பயணங்களும்' அந்தப் பிரசுரங்களின் வெளியீட்டு விழாக்களும் முற்போக்கு எனும் நல்லதமிழ்சொல் எந்த அளவிற்கு இலக்கிய வேசைத் தனத்திற்குப் பயன்பட்டுவிட்டது என்பதைக் காணமுடிகின்றது. முற்போக்கு இலக்கிய முகாமின் இக்குறைபாடுகள் தனித்து ஆராயப்படவேண்டியவைகள் ஆகும். முற்போக்கு இலக்கிய முகாம் என இன்று பெயர் கூறப்படும் சொற்பிரயோகம் தெளிவற்ற ஒன்றாகும். வெகுவிநைவில் இந்தக் குழப்பம் தெனியவேண்டும். போலிகளும் உண்மைகளும் இனம் காணப்பட்டுச் சரியானதொரு அமைப்பு உருவாக்கப்படல் அவசியம். அப்பொழுதே முற்போக்கு இலக்கியம் தன் சிறப்பையும் சிகரங்களையும் எட்டமுடியும்.

இறுதியாய் இச்சிறுகுறிப்பை முடிக்கும் முகமாய், பிரச்சாரம் செய்யும் இலக்கியம் அழகுடன் மிளிர்வதும் அழகற்றுக் கோஷமாகிவிடுவதும் அதன் உள்ளடக்கத்தால் அல்ல. தான் வெளிப்படுத்தும் கருத்தை அழகு செய்வதில் கலைஞனிடம் உள்ள தனித்துவத்தைச் சார்ந்ததே அதுவாகும். திருக்குறளும் பிரச்சாரம் செய்கின்றது. திருவாசகமும் பிரச்சாரம் செய்கின்றது. முன்னயது வெறும் கருத்துக் குவியலாகவும் பின்னயது கலையழகு மிளிரும் கருத்துச்சொல்லோவியமாகவும் உள்ளது. இங்கு பிரச்சாரம் அல்ல பிரச்சாரம்செய்த இரு புலவர்களின் தனித்துவங்களே கலையழகின் வெற்றிக்கும் தோல்விக்கும் காரணம் ஆகுகின்றது.

ஐயர் சொல்லாவிட்டாலும் அவருக்கு அது நினைவிருக்கிறது.

அந்த நினைவோடு ஐயரின் நினைவூட்டலும் சேர்ந்துகொண்டு அவரின் மனநிலையை இதயத்தை வாட்டியது.

‘தின்னப் பொசிப்புள்ளவனுக்குத் திண்ணைக்கப்பிலை தேன்’ என்று சொல்வது இயற்கை. ஆனால், பேரம்பலத்தின் தலையில் எழுதின எழுத்து ‘முடவன் ஆசைப்பட்ட கொம்புத்தேன்’ மாதிரி. இந்த ஆண்டவன் சிலபேருக்குப் பாலும் தேனும் பாகும் பழரசமும் பருக எழுதிவைத்து- அதுவும் பஞ்சணையில் இருந்து வஞ்சியோடு கொஞ்சிக் குலவிக்கொண்டு காலாட்டிக்கொண்டனுபவிக்க ஆனால், சிலருக்கு உப்பில்லாக் கஞ்சியும் கூழும் குடிக்கவுந்தானும்... கடிக்கிறதுக்கு ஒரு பிஞ்சுமிளகாய்தானும்... குடிசையில் இருந்துகூட ஒருநேரம் நிம்மதியாகக் குடிக்க ஏன்தான் அவனுக்குப் பொறுக்கவில்லையோ?

இன்று வெள்ளிக்கிழமை...

தினமும் சதா ‘இறைவா! திருநாமம் ஐஞ்செழுத்தும் மறவேன்... உன்நாமம் என்னாளும் நினைப்பேன்’ என்றுகூறும் பேரம்பலத்துக்கு வெள்ளிக்கிழமை என்றால் சொல்லவா வேண்டும். இறைவன் நாமத்தை இடைவிடாது ஒதிக்கொள்ளவே தன் நேரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்வார்.

கோவில்போய்- இறைவனைத் தொழுது விட்டு வீடுவரும்போது வழிநெடுக இறைவனிடம் தன் வறுமையை முறையிட்டுக் கொண்டே வந்தார். இருந்தும் ஆண்டவனைக் குறைகூற அவருக்கு மனம் வரவில்லை.

‘ச...ச... கடவுளைக் குறைகூறி என்ன பயன். இது நம்ம ஊழ்வினைப்பயன். என்றைமுற்பிறப்புக் கன்மம் இப்பவந்து நிக்குது. இதையாவது தந்தாரே... அதுபோதும்...

கறகறப்பல்ல...கடுகடுப்பு...

)(கீழ்கரவை - பொன்னையன்)(

அதுபோதும்... கடவுளை நம்பினார் கைவிடப்படார்... தெய்வந்தானே நமக்குத்துணை... இந்த விபூதி இந்தச் சந்தனம்... இந்தப் பூ இருக்குமட்டும் நான் ஆருக்குப் பயப்பட வேணும். அப்பனே அம்பலக்கூத்தா... ஆலவாயப்பா...’ என்று மனதில் நினைத்தவர். தெருவென்றும் பாராது தன் இரு கைகளாலும். கன்னத்தில் தட்டி, சிரத்தில் குட்டி, கரம்கூப்பிச் சிரமேல் வைத்துக் கும்பிட்டும் விட்டார். பின்புதான் தான் தெருவில் நிற்பதைக்கண்டு உணர்ந்துகொண்டார். அவருக்கும் ஒரு மெல்லிய சிரிப்பு வரவே செய்தது. ‘இதுவும் உன்னை விளையாட்டா...’ என்றபடி தன்வீட்டிற்குச் சென்றார்.

தன் வீட்டுப் படலையைத்திறந்து நுழைந்ததும் தனது வீட்டு

எண்ணங்கள் ஓடிவரத்தான் செய்தது. மெதுவாகச்சென்ற அவர் திண்ணையில் இருந்துகொண்டு அதில் இருந்த கப்புடன் சார்ந்துகொண்டு ‘முருகா... என்ன வெய்யிலப்பா... என்ன கொடுமை...’ என்றுஒரு பெருமூச்சை விட்டபடி ‘பிள்ளை... அம்மா ராதா... இந்தாம்மா இதைக்கொண்டுபோய் உள்ளைவை... இந்த விபூதியையும் பூச...’ என்றபடி தன்கையில் அருச்சுனைச் சாமான்களைத் தனக்கு முன்னால்வந்த ராதாவிடம் கொடுத்தார்.

ராதாவும் அதை வேண்டிக்கொண்டாள்.

‘விபூதியைப் பூசம்மா...’ என்றவர் எதையோ சொல்ல மறந்தவர்போல் ‘மோனை பிள்ளை... உன்னை கொம்மாவின்ரை திவசமும் அடுத்த புதன்கிழமையெண்டு ஐயர் சொன்னார்’ என்றதும் பேரம்பலத்தின் கண்கள் கலங்கிவிட்டன.

இரண்டறக் கலந்துவிட்ட நெஞ்சத்தில் ஒரு பாதிதானே இங்கே. மறுபாதி எங்கே?

மறுபாதியை எண்ண மனம்... ஒன்று கலந்த நெஞ்சத்தை மறக்கமுடியுமா?

அவர் மனைவியின் திவசந்தான் எத்தனை கடந்துவிட்டது. சின்னப்பிள்ளையாக இருந்த மடிமேல் தவழவிட்ட ராதா எத்தனை பெரிய வளாகிவிட்டாள். நினைக்க ஒருபுறம் துன்பமும், மறுபுறம் இன்பமுமாக இருந்தது.

‘அப்பா... என்னப்பா பேசாமல் இருக்கிறீங்க...’

தன் செல்ல மகளின் - செல்வ மகளாக இருக்கும் ராதாவின் மேல் நோக்கிவிட்டார்.

‘இல்லையம்மா .. ஒன்றுமில்லை... கொஞ்சத் தேத்தண்ணி கொண்டுவா... குடிப்பம்’

‘ஏதோ சொன்னீங்கஇப்ப மழுப்புறீங்க...’

‘ஓ .. அதுவா... புதன்கிழமை உன்னை கொம்மாவின்ரை திவசம் எண்டு ஐயர் சொன்னார்’ என்றவர் மனதில் ஒருபெரும் சுமை... வேதனை. பெருமூச்சொன்றைவிட்டார்.

அதன் வேகம்... சூட்டின் வேகம்... அவரன்றி யாரறிவர்.

‘இத்தனையும் போதாதெண்டு இது வேறை செலவு...’ அவரால் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

தன் தாயின் திவசத்துக்காக அப்பா இவ்வளவு வேதனைப்படுகிறாரே... என்ன செய்யவது, சின்னவயதிலிருந்து இன்றுவரை என்னை வளர்க்கப் பட்டபாடு...

இதனைத்தான் தனக்குச் சமாதானம் சொல்லப் பயன்படுத்தினார். இவ்வளவு காலமும்பட்ட கஷ்டம், துன்பம், செலவு இவைகளை எண்ண எண்ண... மேலும் செலவெண்டதும்... அப்பாவால் என்னசெய்ய முடியும். அவளால் இப்படி நினைக்கவைத்ததுதான். ஆனாலும், தன் தாயின் திவசத்துக்காக - கொஞ்சச் செலவுக்காக இப்படி வேண்டா வெறுப்பாக இருக்கவேண்டுமா என்ற கேள்வியையும் தனக்குள் கேட்காமல் இருக்கமுடியவில்லை.

அவருக்கு வெறுப்பல்ல... வறுமைதான் அப்படிப் பேசவைக்கின்றது, அதை ஏற்கும் மனப்பக்குவம் மனிதனுக்கு மிகமிகக் குறைவு. ராதா... அவள் சின்னப்பெண்... வயதுவந்தும் உலகமறியாத பெண்.

‘அப்பா... அப்படியெல்லாம் சொல்லாதீர்கள்... அம்மாவின் திவசத்துக்கா இப்படிக்கறகறக்கவேணும்’

அவள் மனமும் கலங்கிவிட்டது.

‘நான் கறகறக்கவில்லையம்மா... கடன் தொல்லையை நினைச்சால் என் நெஞ்சு கடுகடுக்குது... அம்மா ராதா... காசு பணம் செலவழிச்சால்தான் பிரிந்த உயிர்ப்பிதிர்கள் எல்லாம் சாந்தியடையுமெண்டு கட்டுக்கதைகளைக் கட்டிவைச்சாங்களே நம்முள்ளோர்கள்... இவங்கள் எல்லாரும் ஏழையைப்பற்றிக் கொஞ்சமேனும் யோசிக்கவில்லையம்மா. இதை நினைக்க நினைக்க என்னெஞ்ச வேகாமல் என்னசெய்யும்...’

தன் வறுமையின் கொடுமையை இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டேபோன பேரம்பலம் தன் அருமை மகளைப் பார்த்தார்

அப்பொழுதுதான் தன்மகளின் மனத்தைத் தொட்டுச் சுடும்படி பேசிவிட்டதை உணர்ந்தார். பின்பு, தன்சொல்லால் தன்பெருமை அருமைக்கெல்லாம் வாரிசான தன்மகளின் இதயத்தைப் பிழிந்தெடுக்க விரும்பவில்லை...

சரி...சரி... உனக்கேன் அந்தக் கவலை... நீ போ... எல்லாம் எனக்குத் தெரியும்...

ரர்தாவும் வீட்டுக்குள் நுழைந்து குசினிப்பக்கம்போய் தேனீர் ஊற்றுவதற்காக அடுப்பைமூட்டித் தண்ணீரைக் கொதிக்க வைத்தாள். தண்ணீரும் கொதிக்கக் கொதிக்க அவள் உள்ளத்திலும் சுவதனை பொங்கிக் கொதித்துக்கொண்டிருந்தது... அது கண்களின் வழியாக வெளிவந்தது.

மனம் வெதும்பியது.. வெம்பினாள்... விம்மி விம்மி அழுதாள்.

என்ன செய்வது ஏழை என்பதற்காகத் தன் தாயின் திவசத்தைக் கொடுக்காதுவிட்டால் ஊர்உலகம் என்னசொல்லும்? இருக்குமட்டும் பெத்துவிட்டுப் போனால்... பிறகு... அவள் வாசல்படி கடந்து பெத்தகடனைச் செய்யாமல் இருக்குதுகள் என்னுதானே சொல்லும். ஏழைகள் என்னசெய்யும் என்று பரிதாபப்படவா போகிறது. இதுதான் உலகம்.

உலகந்தானே... பிறர்பேச்சுக்குத்தானே மனிதன் மதிப்புக்கொடுத்துப் பழக்கமாடு விட்டான்.

பகல் முழுவதும் தள்ளாத வயதிலும் ஓடிஆடித் திரிந்தும் ஒரு உழைப்பும் கிடைக்க வில்லை... இன்றைய பிழைப்பும் இல்லை. உழைக்கவேண்டும் என்ற உறுதி இருந்தது-அவசியமும்கூட இருந்தது. ஆனால், உழைப்புத்தான் இல்லை. மனதில் தன்மனைவியின் நினைவும் அடிக்கடி வரவர என்னசெய்வ தென்றே தெரியவில்லை. ஓய்வெடுக்கவேண்டிய வயதில் ஓடியாடி வேலைசெய்வது முடி

யாத ஒன்றுதான் ஆனால், வறுமை, பட்டினி அவரைச் சும்மா இருக்கவிடவில்லை. விரட்டியது. இடைவிடாது விரட்டியது. அதற்குப்பயந்து இடைவிடாது ஓடிக்கொண்டுதான் இருந்தார். பலன்தான் இல்லை.

மாலை இரவு... 7 மணிக்குத்தான் வீடு வந்தார்.

களைப்பும் அதிகம். வயிற்றுக்கும் ஒன்றும் இல்லை. ராதாவும் ஏதோ குடுத்த உப்புக்கஞ்சியைக் குடித்துவிட்டுத் திண்ணையில் இருந்தபோது தன்னையுமறியாமல் கண்ணை நித்திரை மொய்த்தது. அதில் படுத்துவிட்டார்.

‘என்னங்க..’

‘உம்...’

‘என்னை மறந்திட்டிங்களா...’

‘உன்னை மறக்கிறதாவது...’

‘அப்பிடினா... இதுவரை குடுத்த திவசத்தை இந்தமுறை ஏன் கொடுக்க நினைக்கலை..’

‘அப்பிடினா... வருசத்திலே ஒருமுறை தான் உன்னை நினைக்க வேண்டுமெண்டு சொல்லுகிறாயா கமலம்?’

இக்கேள்வி கமலத்தைத் திக்குமுக்காட வைத்தது. பதிலை அவளால் சொல்லமுடிய வில்லை.

காலமெல்லாம். உன்னை நினைக்கவேண்டுமெண்டுதான்... நினைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன். என்னோடு சேர்ந்துவாழ்ந்த காலத்தைவிட... என்னோடு இருந்த... என்னுன்பத்தோடு இணைந்துவாழ்ந்த காலத்தை என்னுடைய மறக்கமுடியுமா? நீ தந்த செல்வம் ராதா இருக்குமட்டும் உன்னை மறக்க முடியுமா?

அவனுக்குப் போதுமானது!

— லியோ டால்ஸ்டாய்

களைத்து விழுந்தவர்களை லட்சியம்செய்யாமல் அவன் ஓடிக்கொண்டேயிருந்தான்.

அவனுடன் போட்டியிடமுடியாமல் படிப்படியாகப் பின்வாங்கியவர்கள் பலர்.

‘எவனொருவன் கூடுதலான நிலப்பரப்பினைச்சுற்றி ஓடிமுடிக்கின்றானோ அவனுக்கு அந்த நிலமனைத்தும் சொந்தம்.’

இது மன்னனின் போட்டி நிபந்தனை.

இந்நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொண்டவர்களுடன் போட்டிபோட்டு முன்னணியில் ஓடிக்கொண்டிருந்தான் அவன்.

அவனுக்கு மூச்சிரைத்தது.

ஆசையின் உந்துதலால் ஓடினான்.

உடல் சோர்ந்தது. அந்த எல்லையை ஓடிமுடிக்கவேண்டுமே. அந்தப் பெருநிலப்பரப்புப் பின் அவனுக்கே சொந்தமல்லவா?

நாடிநரம்புகள் தளர்ந்தன. அவனுடைய கால்கள் பின்னின. கண்கள் இருண்டன.

தன் ஆசைக்குப் போதுமான நிலப்பரப்பைச் சொந்தங்கொண்டாடவேணுமே—

ம்கும்... இனிமேலும் முடியாது!

வலுவற்று விழுந்தான்.

இப்பொழுது அவனுக்கு—

ஆறடிநிலம் போதுமானதாக இருந்தது.

(முத்து இராசரத்தினம்)

‘அப்படியெண்டால் ஏன் என்றை பங்கைத் தரவில்லை...’

‘திவசந்தான் உன்ரை பங்கா... என்றை பங்கு உன்ரை பிள்ளையை... இல்லை நம்ம பிள்ளையை வளர்ப்பதுதான். என்றை நிலை தெரியுதா? ஆலாய்ப் பறக்கிறன். மாடாய் உழைக்கவேண்டியவனாக இருக்கிறன். ஆனால் பணம் இல்லை...’

‘பாருங்க... உங்கமனம் எனக்குத் தெரியும்... போதுமெண்ட மனம் படைச்சவன் எண்டைக்கும் ஏழையாக இருப்பதில்லை... வேணுமெண்ட மனம் படைச்சவன், எண்டைக்கும் பணக்காரனாக இருந்ததில்லை...’

அப்படியானால் உனக்குப் பேர்துமெண்ட மனம் இல்லையா?

அது நிறைய இருக்கு... எனக்குத் திவசம் தரவில்லை என்கு கவலைப்படவில்லை. ஊரார் உங்களை ஏளனமாகப் பேசுமே... தாராள மனமில்லாதவன்... அவன் இருக்கு மட்டும் அவனை வைச்ச அனுபவிச்சான்... இப்ப அவன் இல்லை... வாழ்ந்த காலத்தை மறந்திட்டான்... ஒருமுறையாவது எண்ணிப் பார்த்தானா? என்று கேட்காதா?...

‘ஊரார் என்ன சொல்லும்... எப்படியும் சொல்லட்டும்... இப்ப எனக்குரிய கடமை ராதாவை வளர்ப்பதுதான்... அவனை நல்ல நிலையில் வைப்பதுதான்...’

ஒரு திவசம்கொடுக்க முடியாதவன் எப்படி இந்தப் பெண்ணை வளர்ப்பான் என்று கேட்காதா? ‘சொல்லுங்க...’

இந்த ஒருவார்த்தை அவனின் இதயத்தைத் தொட்டது. அது பல பக்கத்தில் இருந்தும் அவன் காதில் நுழைந்தது. ஊராரே திரண்டுவந்து சுட்டிக்காட்டிக் கேட்பதுபோல இருந்தது. காதைப் பொத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்ற நிலையில் இருந்தான்

கும்றவாளிக்கூண்டில் நிறுத்திக் குறுக்கு விசா ரணை செய்வதுபோல இருந்தது. காதைப் பொத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலையில் இருந்தான். காதை அடைத்தது. திருப்பித் திருப்பி ஒலித்தது. ஓடவேண்டும்போல இருந்தது. ஓடாது இருந்தால் அவர்கள் பிடித்துக் கழுத்தை நெரித்துவிடுவார்கள் போல் இருந்தது... அவ்வளவு நெடுக்கடி. ஓட முயற்சிசெய்ய...

திடீரென்று கண்ணைவிழித்துப் பார்த்தார்...

ஒன்றையும் காணவில்லை... வெறுமை... எல்லாம் கனவு... ஆனால், மனதில் பெரும் சுமை... பொறுமையாகச் சிந்தித்தார். அதில் ஓர் உண்மை இருப்பதை உணர்ந்தார் போலும்.. திவசத்துக்கும் ராதாவின் வாழ்க்கைக்கும் தொடர்பிருக்கிறது என்றே மனம் கூறியது. நடுநிசிஎன்றும் பாராது, அவரது சிந்தனை திவசத்தை வட்டமிட்டது. எப்படிக் கொடுப்பதென்பதே பிரச்சினையாக இருந்தது. -நித்திரைவரவே மறுத்தது- நித்திரை வந்தால் மீண்டும் கமலம்வந்து ஏதாவது சொல்லி மனதைக் குழப்பிவிடுவாளோ எனப் பயந்தார்.

என்னப்பா நித்திரை கொள்ளவில்லை...

ராதா கேட்டாள். இந்த நேரத்தில் நித்திரை கொள்ளவில்லை என்றால் அவர் ஏதோ நினைத்து மனம் சஞ்சலம் அடைகிறார் என்பது அவளுக்குத் தெரிந்தது. அவளுக்கும் நித்திரை வரவில்லை என்பது தெரிந்தது. அதற்கும் அதுவே காரணம் என்பதும் புரிந்தது.

‘ஒண்டுமில்லையம்மா...’

மழுப்பினா. அவளுக்குத் தெரிந்துவிட்டது- திவசத்தைப் பற்றித்தான் மனதை அலட்டிக்கொண்டிருக்கிறார் என்று.

‘அப்பா... என்னிடம் இருக்கிற இந்தத் தோட்டை அடகுவைத்துத் திவசத்தைக் குங்க...’

தன் இரு காதுத்தோட்டைக் கழட்டிக் கொடுத்துச் சொன்னாள் ராதா. அது கமலத்தின் காதை அலங்கரித்த தோடு, இப்போ அவள்மகள் ராதாவின் காதை அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

‘இதுதானம்மா உன்அம்மா உனக்குத் தந்த சொத்து... அதை அடகுவைப்பதா?’

‘அம்மாவுக்கு இல்லாத... உதவாத இது ஏனப்பா?’

‘அதுவும் உண்மைதான்...

அதைவேண்டி வைத்துக்கொண்டார்.

புதன்கிழமை.

தோட்டை அடகுவைக்கமுடியாத நிலையில் அதை அரைவிலைக்கு விற்றுவிட்டுத் திவசத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்தார் பேரம்பலம்.

‘என்ன பேரம்பலம்... கும்பத்துக்குக் காசு வை... படையலுக்கு காசு வை... வெற்றிலைக்குக் காசுவை... பிதிருக்குக் காசு வை...’ ஐயர் அடுக்கிக்கொண்டே போனார்.

‘என்ன பேரம்பலம்... வைச்சால் ஒரு ரூபாவீதம் வைக்கவேண்டாமோ... என்றை தெட்சணையும் இப்படித்தான் வருமோ... எனக்குப் பத்து ரூபா தெட்சணை வைக்க வேணும்... அதோடை... காய்கறி பிஞ்சு அரிசி... சாமான்... சீராக இருக்கவேணும்...’

ஐயர் தனது வரும்படியைச் சொல்லி வைத்தார்.

பேரம்பலத்தின் நெஞ்சையல்ல... அவர் குடும்பத்துக்கே சோதனை வைத்தது.

பட்ட கடன்கள் எத்தனை... தொட்ட கடன்கள் எத்தனை. இருந்த தோடும் வித் தாச்சு. கையில் ஒன்றும் இல்லை. அதுக் குள்ளே ஐயருக்குத் தெட்சனை வேறு. போன வருசம் தெட்சனை இரண்டு ரூபா மட்டுமே. இப்ப அது பத்தாகிவிட்டது... அதோடு அரிசி காய்கறி பிஞ்சு வேறு...

பேரம்பலம் பூனூல் பேர்ட்டதோடு இருந்துவிட்டார்... பத்து ரூபாவுக்கு என்ன செய்வார். கையிலே இரண்டு ரூபாவுக்கு மேலே ஒரு சதந்தானும் இல்லை.

‘என்ன பேரம்பலம் இருந்துட்டாய்... எழும்பு... ஒரு தேவாரம் பாடு...’

‘அது கிடக்கட்டும் ஐயா... இதுவரைக் கும் கூலி என்ன... மிச்சம் இருக்கட்டும்...’

பேரம்பலத்தைப் பொறுத்தவரை இதுவும் ஒருவகைக் கூலிதான். ஐயருக்கு இது ஒரு பிழைப்பு. அவருக்குக் கூலிகொடுக்கிற அளவுக்குக் கையில் வசதி இல்லை...

‘என்ன பேரம்பலம் கூலிக்கதை கதைக் கிறாய்... நானென்ன கூலிக்கா வேலைசெய்கிறன். நான் தெய்வ தொண்டன். பிதிருக்குக் குடுக்கிறாய்... எனக்குத் தெட்சனை தாராய்...’

ராதாவும் அமைதியாக இவற்றை எல்லாம் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருந்தான். அவளுக்கு இப்ப புரிந்துவிட்டது.

அம்மாவை மனதினால் அன்பினால் நினைத்து மானசீகமாகப் பாசத்தோடு பேச வேண்டும். ஐயரோ... கண்டிப்பாகத் தான் கேட்டதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்கிறார். தான் ஒரு தெய்வ தொண்டன் என்கிறார்...

தெய்வம் இப்படிக்கேட்டுமோ...

மனித மனத்தை... நிலையை அறிய வேண்டிய தெய்வம் எங்கே...

இந்த ஐயர் எங்கே?...

ஊரார் என்ன சொல்வார்கள்...

ஏழை வாழ்ந்தாலும் தூற்றும்... தாழ்ந்தாலும் தூற்றும்...

இதை எண்ண அவள் மனம் கொதித்தது. அகத்தில் ஏற்பட்ட உணர்ச்சி முகத்தில் கொப்பளித்தது.

‘ஐயர்...’

‘பூசையை நிறுத்துங்க...’

பேரம்பலம் ராதாவைப் பார்த்தார்.

‘பணம்... தெட்சனை...இவை எம்மிடம் இல்லை... தெய்வ தொண்டனாக இருந்து பூசையை நடத்தப்போறீங்களா?... இல்லையா...?’

துணிவுடன் கேட்டாள்.

பேசாமடந்தை இன்று எப்படிப் பேசினாள். ஊமை வாய்திறந்தது...

ஐயருக்குக் கோபம் வந்தது.

ஏழை எளியதுகளின்றை வீட்டிலே நாம நுழையக்கூடாது எண்டது சரியாப்போச்சு. பேரம்பலம்... உன்னை மகளின்றை வாயை அடக்கி வை...’

பேரம்பலம் பேசாமல் இருந்தார்.

‘என்ன பேரம்பலம் நீ சொல்லுறாய்?’

பேரம்பலம் ஐயரை நிமிர்ந்து பார்த்தார். அமைதியாகச் சிரித்தார்.

‘ஐயா... என்றை மனிசி... அதுதான் ராதாவின் தாய்... அவளின்றை அடுத்த வருசத் திவசத்தை நீங்க நினைப்பூட்டாதீங்க. அதை நான் மறக்கமாட்டன்...’

ராதாவும் பேரம்பலத்தைப் பார்த்தாள். பேரம்பலமும் ராதாவைப் பார்த்தார். இருவருக்கும் மனதில் ஒரு தெளிவு. ஒரு புன்சிரிப்பை உதிர்த்தனர்.

அதில் எத்தனையோ அர்த்தங்கள் தெரிந்தன...

சுயம்வரம்

புதுவை இரத்தினதுரை

இந்த யுகத்தின்

இருளகற்ற வந்தவளே !

எந்த வானதேவதையின்

வருகைக்காகத் தவம் கிடக்கின்றாய்

எந்த அனுமானுக்காக

நீ அசோகவனத்தில் காத்திருக்கின்றாய்
நிலவுகளால்...

உன் நம்பிக்கைக் கொடியில்

பூக்கள் மலர்ந்ததாகச் சரித்திரமில்லையே

இன்று

மீண்டும் உனக்குச் சுயம்வரமா?

எந்தெந்த மன்னர்கள்

எதிரே இருக்கின்றார்கள்

ஐந்து வருடங்களுக்கொருமுறை

உன்னை அலங்கரிப்பார்கள்

வாயால் புகழ்ந்து

வடிவழகி என்பார்கள்

மாலையிட்ட மறுநாளே

மஞ்சம் வெறிச்சோடும்

கட்டியவன் பேர்ய்விடுவான்

காத்திருப்பாய்

வானத்தை அண்ணாந்து பார்க்கும்

வாண்டநில உழவனைப் போல்

பார்த்திருப்பாய்

இந்த யுகத்தின்

இருளகற்ற வந்தவளே!

இன்று

மீண்டும் உனக்குச் சுயம்வரமா?

எந்தெந்த மன்னர்கள்

எதிரே இருக்கின்றார்கள்

நீ எழவேண்டாம்

கண்திறந்தால் போதுமே

இமயமலை இடம்பெயரும்

நீ எழவேண்டாம்

நேராகப் பார்த்தால் போதுமே

மார்கழியில் கோடைவரும்

பங்குனியில் மாரிவரும்

உந்தனது தோளசைந்தால்

நள்ளிரவில் விடிவுவரும்

மின்னலுக்குக் கண்பொத்தி

முழக்கத்துக்கு காதைமுடி

இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு

அறியாமையில் குளிர்காயப் போகின்றாய்

அடுத்தவன் வீட்டுக் கோழிகள்

உன்வீட்டிலே தான்

அடைகாக்கின்றன

ஆனால்...

பொரித்ததும் குஞ்சுகள்

அவன் வீட்டுக்கே போய்விடுகின்றன.

உன்வீட்டுத் திண்ணையிலும்

உறங்கமுடியாமல்

காட்டு யானைகள்

கடப்புக்குள்ளேயும் வந்துவிட்டன

உந்தன் பலம்

உனக்கே புரியலையா

உந்தனது தோளசைந்தால்

நள்ளிரவில் விடிவுவரும்

இந்த யுகத்தின்

இருளகற்ற வந்தவளே

இனியும்

உனக்குச் சுயம்வரமா?

முல்லைபூரானின்

போர்க்காற்று

கலைஞனது மனச்சாட்சியின் உணர்ச்சி பூர்வமான மொழிவடிவம் கவிதை. சூழலின் தாக்கங்கள் கவியுள்ளமாகிய யாழில் மீட்டும் ராகங்கள் அவை. இந்த ராகங்கள் தாலாட்டும் பாடலாம்; இன்ப ரசனையும் ஊட்டலாம்; போர்க்குரலாகவும் அமையலாம். இன்றைய காலம் போர்க்குரல்களின் காலம். சமூகக் கொடுமைக்கெதிராகவும் பொதுப் பகைவனுக்கெதிராகவும் பொது மனிதனது மனச்சாட்சியைத் தட்டியெழுப்ப வேண்டியுள்ள காலம். காலத்தின் தேவையை யொட்டி ஒலித்துள்ள கவிக்குரல் முல்லைபூரானின் போர்க்காற்று.

ஈழத்தின் இன்றைய தமிழிலக்கியத்தின் திசைவழியை உணர்த்தவேண்டிய பொறுப்பின் கணிசமான பங்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குரியது. அதனை அது செவ்வனே நிறைவுசெய்து வருவதைக் கடந்தகால இலக்கிய முயற்சிகள் உறுதிசெய்கின்றன.

அக்கினிக்குஞ்சு சஞ்சிகைமூலம் பல்கலைக்கழக இலக்கிய உலகில் இடம்பிடித்து என்சித்தப்பா கவிதைத் தொகுதியினூடாகத் தனது கவித்துவ ஈடுபாட்டைப் புலப்படுத்திய முல்லைபூரான் 'எம். சிவராஜா' இந்தப் போர்க்காற்றின் மூலம் அக்கவித்துவ ஆற்றலின் முத்திரைகளை ஆழமாகப் பதிக்கமுயன்றுள்ளார். அம்முயற்சியில் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியும் கண்டுள்ளார் எனலாம்.

'மாணுட வாசலில் எழுக பாடவும்
உலக உருண்டையின் நெளிவு பாடவும்'

புறப்பட்ட அவர்,

'இருள் பூசப்பட்டுவிட்ட உலகில்
அவைகளுக்கடே என் கண்களில்
தெரிந்தசில அசிங்கங்களை
தாள்களில் கொட்டிவைப்பேன்'

என்று தமது கவிதையின் நோக்கையும் போக்கையும் உணர்த்துகின்றார். இதனடிப்படையில் சமூகம் நாடு உலகம் என்ற எல்லாவற்றையும் தனது சவனத்திற்குட்படுத்திக் காட்டுகிறார். இக் கவிதைகளிற் சில அவரது தாய் மண்ணை வன்னியைக் களமாகக் கொண்டவை; சில அவர் பயிலும் பல்கலைக்கழகச் சூழல் சார்ந்தன; சில மலை

யகத்தொழிலாளர் சூழற் குரியவை; சில இவற்றுக்கு அப்பால் அமைந்தன. இக்களங்கள் யாவற்றிலும் பொதுவாக 'இனியொரு விதிசெய்வோம்' என்ற புரட்சியுணர்வே தலைதாக்கி நிற்கிறது'

போர்க்காற்று என்ற தலைப்பும் அதற்குப் பொருத்தமாகவே அமைந்துள்ளது. என்சித்தப்பா கவிதைத் தொகுதியில் தமது பொதுமை வேட்கையையும் பொதுவான சமூக முரண்பாடுகள் பற்றிய அவதானிப்பையும் புலப்படுத்திய முல்லைபூரான் போர்க்காற்றிலே பேரினவாதத்தின் பயங்கரவிளைவுகளைக்கண்டு குமுறுபவராகவும் காட்சிதருகிறார். இது சமகால நிகழ்வுகளின் தாக்கமாகும்.

சோளகமே எழுந்து வீச!
சோளகமே எழுந்து வீச!!
கடல் பொங்க
புதிய பூமியில்
புதிய காட்சிகள்

வேண்டும் எமக்கு.
எனத் தொடங்கி

‘உல்லாச புரியின்
மரணச் சடங்கில்
உத்தம பூமித் திறப்புவிழாவென
செய்துபோ நீ பிரகடனம் போரென.
உன்மேலவர்களேறி வருவார்
பூட்டப்பட்ட உத்தம வாசல்
உரிமையுடனே உடைத்து வெல்வார்’

என அமையும் இக்கவிதையில் உணர்வும்
சொல்லும் இணைகின்றன.

‘விக்கிரமதித்தன் கிளிக்கொரு பொற்
கூண்டு’, ‘பஞ்சணைக்கு எதிரே ஒரு பாசறை’
‘இது தனிமனித மரணமல்ல’, ‘இது கருப்ப
னுக்கு’ ஆகிய கவிதைகள் இத்தொகுதிக்கு
நிறைவு தருபவை. சமகால நிகழ்ச்சிகள்
மீதும் முரண்பாடுகள் மீதும் முல்லையூரான்
செலுத்திய கவனமும், அதன் விளைவான
கோபமும் என்னும் இவற்றில் புலப்படு
கின்றன.

புதுக் கவிதையின் முக்கிய வெளிப்பாட்
டுப் பண்பான படிமம் போர்க்காற்றுக் கவி
தைகளிற் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது.
கவிதைத் தொகுதி முழுவதிலுமே உருவகப்
பண்பு தலைதூக்கி நிற்கிறது. பல கவிதை

களில் உணர்வுக்கு அணிசெய்யத்தக்க வகை
யில் ஓசையும் பொருத்தமாக அமைந்துள்
ளது. இவை கவியரங்கிற் படிக்கப்பட்ட
கவிதைகளாகலாம். சில கவிதைகளில் ஓசை
சிறப்புற அமையாதபோதும் உணர்வுப் புலா
பாட்டிற்கு அந்நிலை தடையாகவில்லை.

இத்தொகுதி தமிழ்நாட்டில் அச்சிடப்
பட்டு வெளிவந்தமை ஈழத்து அண்மைக்
காலக் கவிதைத்தொகுதிகள் சம்பந்தப்பட்ட
மட்டில் ஒரு சிறப்பம்சமாகும். ஈழத்தின்
தரமான கவிக்குரலொன்று தமிழகத்திற்கு
அறிமுகமாகியுள்ளது. அதேவேளை தமிழகத்
தின்சிறந்தஅச்சமைப்பும்வண்ணக்கட்டமைப்
பும் ஈழத்துக் கவிதைக்கு அணிசெய்துள்ள
பொருத்தப்பாடும் பாராட்டற்குரியது.

பலவகையிலும் முல்லையூரான் தமது
முன்னைய கவிதைத்தொகுதியைவிடப் பல
அடிகள் முன்னெடுத்துவைத்துள்ளமை தெளி
வாகின்றது. பல்கலைக்கழகக் கவிஞர் என்ற
எல்லைக்கு அப்பால் தமிழ்கூறும் நல்லுலகின்
கவிஞர் என்ற பரந்த சமூகத்தில்
தமக்கெனத் தனியிடம் பெறத்தக்க
ஆற்றல் முல்லையூரானிடம் உள்ளடங்கியுள்
ளமையைப் போர்க்காற்று புலப்படுத்திநிற்
கின்றது.

யாழ்நகரில் மற்றும்மோர்
புதுமை நிகழ்ச்சி

மேகம் சஞ்சிகை

ஆதரவில்

ஷோபா கிரியேஷன்ஸ்

வழங்கும்

MY FAIR LADY

(வேடிக்கை இசை அரங்கு)

வீரசிங்கம் மண்டபம், யாழ்ப்பாணம்

17-10-82 ஞாயிறு மாலை 6 மணி

(டிக்கட் மண்டப வாயிலில்)

தமிழ் இலக்கியத்தின் வழிவழிகள் - கார்த்தாக்கள் சுலபார்வைகள் ...

ஈழத்திலிருந்து இரு இலக்கியக்குரல்...

“ஈழத்திலிருந்து ஒரு இலக்கியக் குரல்” என்ற பெயரில் ஒரு தொகுப்பு முதன்முதலில் தமிழகத்தில் வெளிவந்திருப்பது மல்லிகை டொமினிக் ஜீவாவின் தூதர். திரு. டானியல் அவர்களது ‘தொகுப்பு ஒன்றும் இதே பெயரில் வெளிவர இருப்பதாகவும் ஒரு தகவல். இதை திரு. டானியல் அவர்களே ஒரு இலக்கியக் கூட்டத்தில் வெளியிட்டுள்ளார்.

ஒரே தலைப்பில் பலர் சிறுகதைகள் எழுதுவதும், ஒரே கதைக்குப் பல தலைப்புகள் இட்டுப் பல சஞ்சிகைகளில் பிரசுரிப்பதும் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றுக்குப் புதியதல்ல என்பதை நினைவுகூர்ந்தால் இதில் எந்தவிதமான சிக்கல்களுக்கும் இடமில்லை.

டொமினிக் ஜீவா இதுவரை தனது இலக்கிய வரலாற்றுக் காலத்தில் பல சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளுக்கு அளித்த பேட்டிகள், தமிழகம் சென்று நடாத்திய உரையாடல்கள், மல்லிகையில் அவ்வப்போது எழுதிய இலக்கியக் கருத்துக்கள் அடங்கிய முப்பத்தொரு விடயங்கள் இந்தத் தொகுப்பில் அடங்கியுள்ளன. இந்தத் தொகுப்புக்குப்போது என்ன அவசரம் என்பது ஒரு

புறம் இருக்க, ‘இவர்தான் தமிழிலக்கிய வரலாறு’ என்று நா. முகமது செரீபு எழுதியுள்ளதும் இதில் அடங்கியுள்ளது.

டொமினிக் ஜீவாவின் புத்தகங்களைப் போடுவதற்கு என். சி. பி. எச். போன்ற நிறுவன அமைப்புடைய வெளியீட்டாளர்கள் தயாராக இருக்கும்போது ஏன் நர்மதா இராமலிங்கத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

பத்மநாத ஐயர் போன்ற இலக்கிய அணிகளின் தொடர்பால் நல்ல ஈழத்து இலக்கியப் படைப்புக்களை வெளியிட இருந்த நர்மதா பதிப்பகத்தை டொமினிக் ஜீவா பயன்படுத்திக்கொண்டமை இலக்கிய நெஞ்சங்களை நெருடவே செய்கின்றது.

ஈழத்திலிருந்து ஒரு இலக்கியக் குரல் போன்ற இலக்கிய நூல் ஒன்று ஜீவாவின் இலக்கிய வரலாற்றுப் பெருமைகளைப் பறைசாற்றத் தேவைதான் எனினும் இப்போது அதற்கு என்ன அவசரம் நேர்ந்துவிட்டது என்று கேட்பதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்?

ஆரோக்கியமான கருத்துக்கள் மக்களிடம் சென்றடைவது சற்றுச் சிரமம்தான். அக்கருத்துக்களின் அடிப்படை வித்துக்கள் மக்கள் மனதில் வேருன்றிவிட்டால் இறுதியில் அது மக்கள் மத்தியில் மாபெரும் சக்தியாக உருவெடுத்துவிடும்” - ‘ஈழத்திலிருந்து ஒரு இலக்கியக்குரல்’ - ஆரம்பமே இதுதான் (தகு முன்னுரை?)

ஜீவாவிடம் ஒரு சந்தேகம்...?

“அங்கும் இங்கும்” என்ற தலைப்பில் 5-10-79இல் கூறிய கருத்துக்களில் ஒன்று: - “இங்கிருந்து எங்கள் நாட்டுக்கு சாவி, குமுதம், தினமணிகதிர், இதயம், குங்குமம் போன்ற குப்பைகள் வந்து குவிக்கின்றன. இவை எங்களுடைய வளர்ச்சிக்குத் தடை

யாக இருக்கின்றன. பெண்களை வியாபாரப் பொருளாக்கிவிடுகின்றார்கள்.

பக்கத்துக்குப் பக்கம் சினிமாக்காரிகள். சினிமாக்காரிகளின் மூக்கு, விழி, மார்பகம் போன்ற அங்கங்களைப்போட்டுப் பக்கங்களை நிரப்புகின்றார்கள்' - என்று கூறியுள்ளீர்களே!

அப்படியானால் எப்படி?

சாவிக்குப் பேட்டி!

குமுதத்திற்கு 'அனுபவ முத்திரை' - அனுமதி!!

ஒருவேளை இது உங்கள் ஆதரவு சத்தியைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்குமோ? இது பற்றி முன்னர் ஒருதடவையும் குறிப்பிட்டதாக ஞாபகம்! அப்போது நீங்களே சொல்லி விட்டீர்கள். புதிதாக சஞ்சிகை தொடங்குபவர்கள் என்னைத் திட்டுவதை ஒரு விளம்பரமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள்

என்று! இப்போது புத்தகமே தெரிகுப்பாக வந்திருக்கின்றது.

சமீப காலங்களில் ஈழத்து இலக்கியக் காரர்களிடத்தில் பரவலாக ஒரு கருத்து நிலவுகின்றமையை ஒவ்வொரு இலக்கிய மேடைகளிலும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இலக்கியத்தின் ஆரோக்கியம் கெட்டுவிட்டது என்றும், தனிமனித குத்துவெட்டுக்கள் அதிகரித்துவிட்டது என்றும் சொல்லுகிறார்கள், அடிக்கடி!

தயவுசெய்து அதற்கும் இதற்கும் முடிச்சுப்போட்டுப் பார்க்காதீர்கள்! அமாவாசைக்கும் அபுத்துல்காதருக்கும் உள்ள தொடர்பாம்த்தான் அது இருக்கும்.

ஜீவா ஒரு தனிமனிதனல்ல என்பது அவரே ஒப்புக்கொண்ட விடயம். ஆதலினால் ஜீவாவை எம்மால் விமர்சிப்பதை யாரும் எதுவும் கேட்டுவிடமுடியாது.

செம்பியன்செல்வனின்

நாணலின் கீதை

சமீப காலங்களில் தமிழகத்தில் வெளிவந்த ஈழத்துப் படைப்பாளிகளின் புத்தகங்கள் வெளிவந்துகொண்டிருந்த காலங்களில் ஈழத்தின் அச்சுக்கலை பாதிக்கப்படுமோ என்று தான் அஞ்சுவதாக ஒரு கலந்துரையாடலின்போது செம்பியன்செல்வன் கூறியதாக ஞாபகம். இத்தகைய ஒரு ஞாபகத்தினாலே ஈழத்தில் தற்பொழுது அவர் வெளியிட்டிருக்கும் 'நாணலின் கீதை' தமிழகத்தின் அச்சுக்கலைக்கு நாங்களில் சவால் விடுகின்றோம் என்கிறமாதிரி ஒரு தோரணையுடன் வெளிவந்திருக்கின்றது 'நாணலின் கீதை'. அழகான, ஆழமான, அர்த்தபுஷ்பமான அட்டைப்படம். செல்வி ரேமாவினது அட்டைப்படங்கள் இனித்தொடர்ந்து ஈழத்துப் படைப்புக்களை ஆழமாக்கும்.

அண்மையில் நாணலின் கீதைக்கு வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது. 'விசை' என்ற கலாச்சாரக் குழுவின் ஒரு முன்னோடி வெளியீடு இது என்பதாலோ என்னவோ 'விசை' குழுவினர் தான் நாணலின் கீதைபற்றி மேடையில் பேசினர். இதில் ஒரு சிறப்பு அம்சம் என்னவெனில் ஒருவராவது இதில் சொட்டை சொல்லவில்லை என்பதுதான் ஆச்சரியமானதும் அபாயமானதுமான இந்நிகழ்ச்சியில் பலவிடயங்களை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

பெரும்பாலானோர் இது முதகு சொறிவதற்கென்றே ஏற்படுத்தப்பட்ட கூட்டம் என்று காதுபடவே கூறக்கேட்டேன். ஒருவர் இது என்ன? இதுதான் மட்டை விமர்

சனம் (ஏனெனில் அட்டைப்படம் பற்றித் தான் சிலாகித்துப் பேசினர்). இன்னும் சிலர் புன்னகை; மற்றவர் ஒரே மௌனம்.

எது எப்படி இருப்பினும் இந்த முயற்சி ஈழத்து இலக்கியத்துக்குப் புதிய உத்வேகத் தையும் புத்துணர்ச்சியையும் ஊட்டும் என்று எதிர்பார்க்கலாமா?

‘நவீன இலக்கியத்தின் முனைப்பான அம்சங்களில் ஒன்று அதில் காணப்படும் பரீட்சார்த்த வேட்கையாகும்’ என்ற கைலாசபதியின் முன்னுரையுடன் ஆரம்பமாகும் நாணலின் கீதை - ‘உல்லாச கீதம், உயிரின் கீதம் உன் புகழே பாடும்! (பகவானே! தோன்றா எழுவாய்?)’ என்று முடிவடைகின்றது.

‘கண்ணதாசன்’ தன்பெயரிலேயே நடத்திவந்த இதழில் இதுபோன்ற புதிய இலக்கிய முயற்சிகளுக்குக் களம் அமைத்துக்

கொடுத்தவர்களுள் மிக முக்கியமானவர் என்று அறியப்பட்டவர். என். ஆர். தாசன். கண்ணதாசன் ஆகியோர் இத்தகைய களங்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டே வளர்ந்தவர்கள்தான்.

பின்னர் நா. கர்மராசன், வைரமுத்து போன்றோரும் இத்தகைய உணர்வூற்றுச் சித்திரங்களினூடாக மானிட நேயத்தின் நெறிப்பாடுகளைத் தமது கவிக்கோலங்களில் காட்டியவர்களுள் முக்கியமானவர்கள் என்று குறிப்பிடலாம்.

இத்தகைய முயற்சியில் ஈழத்தில் காசி ஆனந்தன், அகஸ்தியர் போன்றோர் இத்தகைய உணர்வூற்றுச் சித்திரங்களை ஏற்கனவே வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

கலைஞனது உள்ளார்ந்த வெளிப்பாடுகளை எந்த வடிவத்தில் தந்தாலும் அவனது உணர்வுகள் மக்களால் மதிக்கப்பட்டிரு வர

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள்என் உள்ளத்தி னுள்ளே
இருப்பளிங்கு வாரா திடர்.

ஈழத்து இல்லத்தரசிகளின்
அன்றாட வாழ்வுடன் இணைந்துள்ள
மில்க்வைற் தயாரிப்புகள்
பிரகாசமான சலவைக்கு நீலசேர்ப்
துரிதசலவைக்கு சலவைப் பவுடர்
சிக்கனமான சலவைக்கு பார்சோப்
அனைத்தும் மில்க்வைற் தயாரிப்புக்களாவெனப்
பார்த்து வாங்குங்கள்.

மில்க்வைற் தொழிற்சாலை

தபாற்பெட்டி எண்: 77

யாழ்ப்பாணம்

வேற்கப்படும்பேர்து அதன் வரலாறும் வரவும் பேசப்படுவதும் பேணப்படுவதும் இலக்கிய இயல்புகளில் ஒன்றாகிப் போனபின்பு இதுபற்றி என்ன பேசக்கிடக்கின்றது என்று ஒதுங்கிப்போனவர்களும் உண்டுதான்; சூழத்தில்.

செம்பியன் செல்வன் பதினொரு தலைப் பக்களில் தனது ஆத்மீக வெளிப்பாட்டைக் கவித்துவமான உணர்வூற்றிச் சித்திரங்களினூடே காட்டியிருப்பது அவரது கவியுள்ளத்தின் அமைதிக்கும் ஆழத்திற்கும் சான்றாய் அமைகின்றது.

இப்படி எழுதுவதுகூட ஒரு முதுகுசொறியல்தான் என்று யாரும் சொன்னாலும் அவரிடம் இருந்து நான் எதைப் பெறக்கூடும்? ஆகக்குறைந்தது மேகம் சந்தர்? அதை அதை மிஞ்சி...?

12 + 42 பக்கங்களில் பத்து ரூபா விலையில் இப்புத்தகத்தை வெளியிட்டிருக்கின்றனர். செங்கை ஆழியான் இதன் விலையைக் குறைத்திருக்கலாம் என்று சொன்னார். உண்மைதான்.

— கணபதி கணேசன்

இறைவன் என்ற மனிதன்...?

வக்ரதுண்டர்

உலகம் இருண்டு
கிடக்கின்றது - என்
மனம்போலே!

இறைவா!
என் பிரிய இறைவா!!
மனிதர்கள் --
ஒருவருடன் ஒருவர்
அடிபட்டுச் சாவதை
ஓதுங்கி நின்று - வேடிக்கை
பார்க்கின்றாயே! ஏன்...?

அதனால்தான் - மனிதன்
உன்னைக்
கேர்விலுக்கிள் பூட்டிவைத்து
திறப்பைத் தன் - இருப்பில்
சொருகிக்கொள்கின்றானோ?

மேகம்

இலக்கிய இரு திங்கள் இதழ்

★

படைக்கப்படும் ஆக்கங்கள் அனைத்திற்கும்
படைப்பாளிகளே பொறுப்புடையவர்கள்.
கதை, கவிதை, கட்டுரைகளில் வரும் சம்
பவங்கள், பெயர்கள் அனைத்தும் கற்ப
னையே.

—

ஆசிரியர் குழு:

ப்ரியா

நிருபா

—

8/2, சிவன்கோவில் தெற்கு வீதி,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.

இலக்கிய கிரகணம்

ஆசிரியர்
மேகம்

‘மேகத்தின்’ 5வது இதழில் (ஜூன், ஜூலை, ஆகஸ்ட் 1982) ‘தமிழகத்தில் பஞ்சமர்’ என்ற கட்டுரையில் காணப்படும் ஒரு குறிப்புத் தொடர்பாக இதனை எழுதுகிறேன். எம். குமாரசாமி என்பவர் தஞ்சாவூரில் நடைபெற்ற ‘பஞ்சமர்’ நாவல்பற்றிய கூட்டத்தில், ‘...சமீபத்தில் தமிழகம் வந்த ஈழத்துச் சஞ்சிகையாளர் ஒருவர், பஞ்சமர் நாவலில் வருவதுபோன்ற எந்த ஒரு சம்பவமும் இலங்கையில் நிகழவில்லை’ என்றும், இவை வெறும் கற்பனையே என்றும், இங்கு ஒரு சஞ்சிகையில் எழுதியதைப் பார்த்தபோது யான் மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தேன். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம் இவ்வளவு தூரம் புனிதமடைந்துவிட்டால் அது தமிழர்களாகிய எமக்கும் மதிப்ச்சியே. இப்படி ஒரு அபத்தமான கருத்தை அச்சஞ்சிகையாளர் ஏன் எழுதினார் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த ஆண்டிலேயே அங்கு பல சாதிவெறிக் கோரசம்பவங்கள் நிகழ்ந்ததைப் பல வழிகளாலும் யான் அறிந்துள்ளேன்’ என்று பேசியதாக அக்கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இதில் குறிப்பிடப்படும் சஞ்சிகையாளர் நான் எனவே ஊகிக்கமுடிகிறது. ஏனெனில் கடந்த ஆமர்த்தமாதம் தமிழகத்திற்குச் சென்றிருந்தேன்; டானியலின் ‘பஞ்சமர்’, ‘போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர்’ நாவல்களை விமர்சிக்கும் எனது கட்டுரையொன்று தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் ‘சதங்கை’ இதழில் (இலக்: 69, ஜனவரி 1982) வெளிவந்துள்ளது. ஆகவே இதுபற்றி விளக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். ‘சாதிவெறிச் சும்ப

வங்கள் இலங்கையில் நிகழவில்லை’ (அதாவது சாதிப்பிரச்சினை நிலவவில்லை) என்ற தொனியில் நான், அக்கட்டுரையில் எழுதியுள்ளதாக இப் பேச்சுக்குறிப்புச் சொல்லுகிறது. ஆனால் நான் அவ்வாறு அக் கட்டுரையில் எவ்விடத்திலும் எழுதவில்லை. வாசகர்கள் அதனைப்படித்து உண்மையை அறிந்து கொள்ளலாம். நான் அதில் வெளிப்படுத்தியிருப்பது... (மேலிருந்துவரும் உயர்சாதி வெறிக்கும் பதிலாக) ‘கீழிருந்துவரும் நவீன சாதிவெறி’ ‘பஞ்சமரில்’ காணப்படுவதையும் அதன் காரணமாய் பல அம்சங்களையதார்த்தமற்றுப் பேராயுள்ளதையும் (விளக்கங்கள் கட்டுரையில்) மொழிநடையில் காணப்படும் அபத்தங்களையும், கலையழகுக்குறைபாடுகளையுமே.

நான் தமிழகம் சென்றது 1982 மார்ச் 5ல். ஆனால் அதற்கு முன்பே ஜனவரியில் எனது கட்டுரை வெளிவந்துவிட்டது. பஞ்சமர்க் கூட்டம் நடைபெற்றது 13-6-82ல். நான் தமிழகம் சென்றது குமாரசாமிக்குத் தெரிந்திருக்கவும் வாய்ப்பில்லை; கட்டுரையைத்தான் படித்திருக்கலாம். எனவே சமீபத்தில் தமிழகம் வந்த ‘ஈழத்துச் சஞ்சிகையாளர்’ என்று கட்டுரையுடன் இணைத்துக் குமாரசாமி உண்மையில் பேசியிருப்பாரா என்ற சந்தேகமும் எனக்கு வருகிறது. ஏனெனில் ‘இலங்கையில் சாதிப் பிரச்சினைகள் இல்லை’ என்று நான் சொன்னதான இவ்வவதூறான கருத்தை கே. டானியல் சில இலக்கியக் கூட்டங்களில் தெரிவித்திருக்கிறார். டானியலின் சீடப்பிள்ளைகளில் ஒருவரான ‘பூமணி மைந்தன்’ (நவாலியூர் த. பரமலிங்கம்), பஞ்சமரைப் புகழி எழுதிய கட்டுரையொன்றில் ‘(சிரித்திரன்’ செப்ரம்பர், 1982) ‘.....ஏனெனில் ஈழத்துத் தமிழலகில் சாதிமுறைகள் இல்லையென்றும், சாதிமுறைகளுக்கு எதிரான இயக்கங்கள் கிடையாதென்றும் பச்சையாக வெளியிட்ட கருத்துக்கள் அவ்வார்த்தைகளால் பெறப்

படுகின்ற கருத்துக்களுக்கு மாறுபாடான நோக்கைப் பிரதிபலிக்கும் என்று கூறித் திரிபவர்கள்கூட விமர்சகர்களாக வேடம் போடும் காலகட்டம் இது'' என்று இதையே மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுகிறார். டொமினிக் ஜீவாவும் தனது 'மல்லிகை' கட்டுரை யொன்றில் (மே. 1982) '...இவர்கள் திடீரென நமது நாட்டில் சாதி ஒடுக்குமுறையான இழிசனர் நிலைமை, பஞ்சமர் அமைப்பு முறை இல்லவே இல்லை' என வாதிடும்போது இவர்கள் தம்மை உயர்குலச் சான்றோராக ஆக்கிக்கொள்ள முனைந்து செயல்படுகின்றனரோ என...' என்று இதே கருத்தையே

தெரிவித்துள்ளார். ஆகவே இது, சிலரால் திட்டமிடப்பட்டே பரப்பப்படும் அவதூறு என்பது புலப்படுகின்றது.

'பஞ்சமர்' நாவலுக்கு சதங்கையிலோ, செம்பதாகையிலோ, வேறும்பல இலக்கியக் கூட்டங்களிலோ தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள விமர்சனங்களிற்கு உரியமுறைவில் பதிலளிப்பது தான் அறிவுலக இலக்கிய உலக தர்மமாக இருக்கமுடியும். அதனைச் செய்யாது அவதூறு பரப்புவது ஈழத்து இலக்கிய உலகில் நிலவும் தேர்மையினங்களில், மேலுமொன்றாகவே அமையும்.

குருநகர்

அ. யேசுராசா

12-10-1982

பழமொழிப் போட்டியில் பரிசு பெற்றோர்

1-ம் பரிசு: அ. பிரபாஜி,
கொ/சாரதா இராமகிருஷ்ண
மகளிர் கல்லூரி,
கொக்குவில்.

2-ம் பரிசு: எஸ். ஆர். சர்வேந்திரன்
'குமுத பவனம்'
அல்வாய் தெற்கு, அல்வாய்.

3-ம் பரிசு: வினோதா அரியரத்தினம்,
கோவில் வீதி, நல்லூர்.

பரிசுகள் யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில்
17-10-82 அன்று வழங்கப்பட்டன. ஆர்
வத்துடன் கலந்துகொண்டவர்களுக்கு
நன்றி. (ஆ-ர்)

இலட்சியம்

மிருகங்கள்--

குறுக்கே... வளர...

மனிதன் நெடுகி

வளருகின்றானே - இது

எதனால்..?

அவனது இலட்சியங்களும்

வானளாவ இருக்க

வேண்டும் என்பதினாலா?

-- வகரதுண்டர்

செங்கதிர் தேவன் சிறந்த ஒளியினைத்
தேர்கின்றோம் - அவன்
எங்களறிவினைத் தூண்டி நடத்துக.

-- பாரதி

விஞ்ஞான மாணவர்களுக்கு ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம்

அனுபவம் மிக்க விரிவுரையாளர்களால்

DIPLOMA IN CHEMISTRY

வகுப்புக்களும்

G. A. Q., G. S. Q. (Maths), G. S. Q. (Science)

First in Commerce

வகுப்புக்களும் நடாத்தப்படுகின்றன.

I N S

Institutes of National Studies

101/10, Stanley Road, Jaffna.

சகலவித அச்சுலோகனம்

திருப்திக்கேற்பக் குறித்த தளவையில்

நிதானவிலையில் செய்துகொள்வதற்குத்

தொடர்புகொள்ளுங்கள்

விபுலானந்தி அச்சகம்

248/5, கே. கே. எஸ். ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

⑤ Diploma in Computer Programming

⑤ Diploma in Hotel Management

⑤ தேடியோ - டெலிவிஷன் பரீட்சை

NATIONAL ACADEMY

11, Monsac Building, Stanley Road, Jaffna.

⑤ Computer Programming

(Basic - Cobol - Fortran - R. P. G. II)

⑤ Television, Deck, Repairing (By Mr. Niththi)

⑤ Hotel Management

⑤ Spoken English

⑤ Telex

வகுப்புகள் தடைபெறுகின்றன.

The School of Computer Studies

52/1, Managurathinam Building (Upstairs)

Stanley Road, Jaffna.

அச்சுப்பதிவு: சோழன், 109, கன்னுதிட்டி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

உலகியிடுவார்: கணபதி கணேசன், 8/2, திவன்சோலில் தெற்கு வீதி, திருநெல்வேலி